

ВРОЈ 10 ДЕПТА

„Народ“ излази свакога
дана по подне.

Штампарија се налази у Фран-
ковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

Народ

НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ СТАО

Рим, 1 нов.

Јучерашњи дан, може се рећи, био је у главном карактеристичан нашем реакцијом према непријатељу, захваљујући још сталном агресивном држању наших трупа, које се користе природним теренским препрекама за непријатеља.

Морал људи даје сигурне изгледе за будућност.

Јучерашњи дан је прошао на више тачака фронта добро по нас и показао неповољне резултате за непријатеља. У ствари је најпре велики број непријатеља успео, под повољним климатским околностима, да прорве у област Гаљо и на околне висове, покушавајући да пробије нашу линију. Намера је била очевидна, пошто је Гаљо центар комуникације за седам општина. Запрећено је било нашем крилу и саобраћајним правцима према Азјагу. Наше трупе смело су омеле ову опасност, одбивши јаку непријатељску снагу наневши му велике губитке и добивши заробљеника.

У борбама код Гаљо показала се још једном величанствена отпорна снага и агресивни дух наших пешачких бригада из Пизе и Тоскане, берсаљера и нових одељења за напад који, издржавајући сталну артиљеријску ватру и страшне непријатељске пешадијске нападе, сами су прелазили у бесне противнападе, враћајући положаје и потискујући непријатеља од корака на корак, из куће у кућу.

Сваког дана све се више осећа вискрење духова код трупа. У долини Сугана наша одељења су се одупрала надмоћнијем непријатељу, одбивши га на његове положаје.

Агресивне борбе наших трупа су утврђене и близу ушћа Пјаве. Целом дужином Пјаве непријатељска активност је тучена нашем реакцијом.

Терещенко о политици Русије

II.

Допустите да вам још кажем, да садашњи рат има своја три разна основна елемента, а то су: стратегијски проблем, који војска има да реши, проблем активне политике и економске везе и односи у садашњости и будућности. Пре но што бих прешао да са становишта Русије говорим о тим трима елементима, ваља најпре нешто да напоменем о садашњој ситуацији у непријатељским земљама. Што се тиче стратегијске ситуације, категорички се тврди и одговара на питање, да ли су Централне Силе победиле на бојном пољу или нису. Ја мислим да оне нису победиоци. Потпуна победа значи остварење свога разорнога плана и уништење противника, а устро-немачке сile нису у томе успеле и њихов је план одавно промашио, још од битке на Марни, када су те сile задржане испред Париза. Отада је непријатељ прешао у дефанзиву, јер није могао да оствари своје планове. Сада противник дејствује на осталим странама на којима налази мање отара, пустошће.

ћи области, или наваљује онде где је, услед наших заблуда или наше слабости, могао лако да дође до успеха. Непријатељ је ипак промашио у своме великому плану, са којим је ушао у рат, а који је био убрзо устављен и ометен. Тај је план требао као једним ударом мача да обезбеди триумф жељама немачких империјалиста о хегемонији у свету (живо одобравање). Немачки народ доживео је потпуно исту стратегијску невољу и неуспех, када смо ми својом офанзивом омели и зауставили несрећу, која је задесила нашега савезника Италију. Из тих епизода опште борбе види се да противник није могао да обезбеди себи дефинитивну победу. Он је затим покушавао са поновним напорима, који су све више и све јасније показивали које све он крајњем циљу тежи. И заиста, за време рата није се толико дебатовало о питању односно мира, колико то чине органи немачке владе према немачкој публици. Само треба констатовати, да немачке изјаве о томе нису увек искрене и да

се доста пута чак са свим разликују од праве истине. Довољно је сетити се тога ради скорашијег говора немачког државног секретара фон Килмана, у коме је он, између остalog, рекао, да Немачка неће више пружити руку за измирење. Међутим, ја вам могу једнаки и категорички да изјавим, да је то неистина и да је Немачка то вршила и после папске ноте, а можда ћете ускоро сазнати и за друге њене сличне кораке.

Ако се на савезничкој страни често захтевало објављивање политичких уговора ранијих влада и ако се претпостављало да су они у супротности са интересима тих држава и земаља које су у питању, ипак ваља, најсупрот томе, рећи, да ми до сада нисмо никако успели да сазнамо нити детаљне обавезе, што су их међу собом по примале Централне Државе једна према другој, нити њихове циљеве у овоме рату.

Да бисмо дошли до сигурних података о томе, морамо употребити друга средства и начине. Пошто познајемо политичке шефове немачкога народа и знамо да тај народ послушно и слепо следије њима, ми можемо, према саопштењима њихових државника и научника, да утврдимо програме, о којима су они дискутовали и износили их у својој штампованој прошле године, или можемо да сазнајмо из дискусија у Рајхстагу и у том погледу се могуће да се поделити у два табора: у анексионисте и антианексионисте.

Прве предводе војвода од Мекленбург-Шверина и адмирал Тирпиц, и они су у својим освојачким тежњама уприлијеје погледе и тежње на запад, као и на белгијске и француске колоније. Друга група, која је узела за своје главно начело познату девизу „Дранг нах Остен“, тежи проширењу Немачке путем мирног економског освајања, гурајући је тога ради

на Исток са својим величим и пространим планом од Анвера до Басоре и са још нарочитим намерама према Русији. Ова друга група има за сада уза се претежну већину немачкога народа и поставља себи циљеве, који се ипак не могу да обележе као анексионистички, и ако су сви одреди империјалистички.

Такву своју политику Немачка нарочито мисли да примени према Русији, тежећи да је изолује од европскога запада, само не помоћу анексија, него мирним раздавањем и освајањем, стварајући у Русији политичке аутономије и целине, које би биле привредно и политички слабе и које би стога гравитирале Немачкој, сачињавајући на тај начин као некакав бедем око Русије, који би је одвајао од осталог запада. За Немачку је главно да одстрани ону опасност, у коју би је довело сопствено уједињење целе Русије и њене везе са западом, и да олакша мирно проријање немачкој роби.

Да је главни план Немачке према нашој земљи. Стога не само чланови умерених партија у Рајхстагу, не

го и извесни представници немачке социјал-демократске већине придају нарочито велики значај томе проблему стварања политичко-аутономних области у Русији.

На супрот томе, „Русија има да изјави енергично и одлучно, да неће никако трпети да на тај начин буде лишене својих излаза на онај део Северног Леденог Мора, који и зими оставаје незамрзнут.“ (Живо одобравање на десници и у центру и само на неким клубовима левице).

ЗВЕЗДИЦЕ

Већ је толико времена, пет година, од када се у борби за отаџбину и уједињење, одвикло од редовног посла...

Неколико ћака, који треба да иду и да продуже школу, давно су већ добили јаку браду у рову. И сада пред полазак нашли се у једној кафани стари познаници из гимназије и са Универзитета. Говоре о свом будућем школовању. Весео, свеж младићки разговор.

Један ће од њих:

— Да је нешто да устане Свети Сава да благослови Српчад!

Гарантуа

ДОБРОВОЉЦИ

Марсель, 20 септ.

Долазак првог батаљона југословенских добровољаца уз Америку у Марсель дао је прилике да се манифестију, с једне стране симпатије наших млађих савезника а на другој, Француза према нашем троимају народу, и с друге, наше искрено признавање према свему ономе што се чини да се олакша тешка судбина нашем намученом народу. О томе смо добили овај извештај:

У 7 и по часова 12 септембра, са музиком на челу, кренуо се батаљон из касарне на овдашњој префектури, пред којом се, на тргу имала обавити свечаност око дочека добровољаца. При проласку кроз варош, батаљон је био предмет одушевљених овација Трг је био прекријен масом свете обојега пола, који је дошао да види и поздрави српске добровољце.

После говора генерала Радића, председник Југословенског Одбора, к.р. Хинкен, Поздравио је добро вољце овим говором:

— Драга браћо, мила јунаци моји!

Срце ми се шире у грудима од неописаног миља, што вас у име Југословенског Одбора могу да поздравим овде, у Француској, на класичном тлу слободе.

Ви похрвисте преко океана, да у име троименог или јединственог нашеог народа хрватско-српско-словеначког који јоште чами у тамници аустро мађарској са пушком у руци очитујете наше ратне циљеве.

Хрвати међу вами окитише своју чету славним именом Зринског; а уз наше љубљене народне вије се пред редовима вашим поносно и барјак амерички.

Ова два симбола означавају вјерно зашто ратујемо. Име Зрински је бунтовнички крик нашег потлаченог народа против стотиног крвника наших Хабсбурговца. А на звјездну заставу написао је онај велики муж, који је на челу Сједињених Држава, лозинку:

Сваки је народ ковач своје среће; сваки, био мален или велики, има по Богу право да сам опредељује, своју судбину.

Ево дакле шта хоћемо. Хоћемо да се ослободимо испод

аустро-мађарског јарма и хо-
ћемо да се, према признатом
нам праву самоопределења, у-
јединимо са Србијом и Црном
Гором у једну јединствену ме-
моратску државу.

Темељни је услов остваре-
не овог нашег идеала слом
Аустроугарске. Само на ње-
ним разаалинама може да се
дигне дом наше једине др-
жаве.

Но испуњење народних теж-
ња је такођер и саставан дио
свеукупних ратних циљева, за
које се боре наши велики Са-
везници у овој орјашкој бор-
би између права и силе. Јер
без нашег ослобођења и ује-
дињења не може да буде трај-
ног светског мира.

Да се уくだоните биједи и
прогонствама, морали сте бе-
жати од рођене своје груде.

У великодушном крилу аме-
ричког народа нашли сте уго-
шице. А сада, напуштајући
свој мирни живот, своју по-
родицу, своје жене и вјере-
нице, ви се добровољно вра-
ћате преко мора. За што? За
то, да под сјеном славне за-
ставе америчке, с којом се у
вашим редовима поносно слу-
ђују и напе тробојнице, до-
несете слободу патничкој на-
шој домовини. Раме уз раме
са јуначком војском српском,
ви ћете инферијати из сваких на-
ших земаља перфидног Шва-
бу, бахатог Мађара и варвар-
ског Бугарија. Ви ћете се
вратити у јединицу нашу до-
мовину као осветници и осло-
бодиоци. Ви ћете бити творци
нове наше државе и сурадни-
ци новог доба које свиће. А
будућа ће ваша покољења хар-
ко се сјећати племенитих ви-
тезова, који су жртвујући се
за народну ствар исписала
сјајан један лист у повјести
човечанства.

Пратио вас Свемогући Бог,
браћо. Живела јединица др-
жава Срба, Хрвата и Слове-
наца.

Завршавајући свој говор по-
звao је добровољце да заједно
с њим ускликну поздрав Кра-
љу Троједне Краљевине Пе-
тру I и Његовом Дому.

Говор американског пуков-
ника Ели, изасланика ќенера-
ла Першина главног коман-
данта америчке војске у Фран-
цуској, која је добровољце
поздравио на енглеском јези-
ку, изражавајући жељу да их
слава српских јунака, њихо-
вих старих ратних другова,
одведе у њихова лепа, родна
места, био је громко пропра-
ћен са „Ура“ и „Живео“.

ЗАКЛЕТВА

„Југословенска Др-
жава“, орган Југосло-
венске Народне Одбране
у Америци, доноси,
да је прва добровољач-
ка чета, Срба, Хрвата
и Словенаца, „Зрињски“
при поласку из Амери-
ке положила ову за-
клетву:

„Заклињем се пустим
гробљем моје патничке
Србије — заклињем се
вешалима и уздасима
оковане Хрватске — за-
клињем се сузним мо-
литвама моје погажене

Словеначке — Закли-
њем се великим Богом
Права, Правде и Истине.

„Да нећу клонuti у
непомирљивој светој
борби за ослобођење
мога распетог народа
Југословенског и за у-
једињење раскиданих
уда моје тужне до-
мине.“

ОСВЕТА

Париз, 1 нов.

Према сигурним изворима
Немци поступају врло сурово
према двојици познатих фран-
цуских авијатичара, Гору и
Маршалу, које су заробили.
Тако је Маршал кажићен са
осамнаест дана затвора што
је једног дана пропустио да
се упише у дневну књигу а
Гаро је премештен у логор у
Бургу, где је начин живота
много строжији.

ПРВИ НАПАД

Рим, 1 нов.

Први нападима на итали-
јанске положаје управљали су
генерали фон Белов и Борој-
вић. Из баварског извора са-
знаје се да су прве нападне
трупе изгубиле до 13. октобра
13.000 погинулих са два гене-
рада, команданта дивизије. Али
је ова цифра извесно далеко
искпод стварности.

Непријатељ је имао мали
плен, јер су Италијани успели
да са угрожених положаја из-
вуку сву тешку и лаку арти-
љерију.

ТУРСКИ ПОРАЗ

Лондон, 1 нов.

Наš дописник јавља
из Палестине, да се ен-
глеске трупе налазе 30
миља од Јерусалима. Од
17. октобра Турци су
изгубили 10.000 људи,
не рачунајући 5000 за-
робљеника. У свима ва-
рошима становништво
одушевљено дочекује
наше трупе. Гоњење неп-
ријатеља и даље траје.

Војни критичар „Вест-
минстер Газет“, гово-
рећи о енглеским побе-
дама у Палестини, каже
да је план генерала А-
лемби изненадио Турке
у тој мери, да се не
могу зауставити.

БРИГА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Рим, 1 нов.

Влада се труда да што бр-
же уреди стање избеглица из
Фриули. Она их упућује у
разне пределе, где су већ спрем-
љени логори и сва срества за
снабдевање. Подсекретар у ми-
нистарству унутрашњих дела
г. Боничели, лично управља
делењем помоћи и приирањем
избеглица.

Министарство унутрашњих
дела постараје се да се из-
беглицама нађе рада.

ПРЕД ЈЕРУСАЛИМОМ

Лондон, 1 нов.

Дописник енглеске штампе
телефрафише из Палестине, да
енглеске трупе и даље енер-
гично гоне Турке на широком
фронту. Непријатељ се насиљ-
но повлачи и његове заштит-
нице дају јаког отпора.

Кад су наше трупе ушли у
Вади-ел Хеси и у њему се ут-
врдиле, Турци су извршили
против њих шест снајних
али врло скупих против на-

пада, и мало су сузбили на-
ше лево крило. Наше су тру-
пе понова извршиле јак напад
те су не само повратиле из-
губљени зерен, него су још
наторале непријатеља на бр-
же повлачење.

Аустралијанци су 27. октобра
запленили 13. топова. Сакога
дана плен је све већи. До са-
да сио већ задобили 73. топа
и преко 5000 заробљеника.

Вероватно је да су други
топови закопани у песку. Не-
пријатељ је претрпео тешке
губитке. Један заробљеник је
изјавио да је дивизија, у којој је он био, изгубила поло-
вину својих ефектива.

Наš фронт поступно се по-
миче. 29. октобра у ноћи је било
борбе на италијанској фрон-
ту у намери да извидимо не-
пријатељске положаје. Данас је
киша спречила сваку оз-
бильну операцију.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Источна војска. — Ар-
тиљеријска активност на-
рочито жива у кључу Цр-
не и западно од Дојранског
језера. У кључу Црне и на-
коти 1050 Бугари су напали,
али су их одбиле италијан-
ске трупе.

Извештај Штаба Источне
Војске. — Преко ноћи је било
борбе на италијанској фрон-
ту у намери да извидимо не-
пријатељске положаје. Данас је
киша спречила сваку оз-
бильну операцију.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Наћу између 29 и 30
октобра на висоравни
Ајзаго непријатељ је са
великим снагама поно-
виле своје нападе на на-
ше положаје код Гаљо
— Лангаре и Малета ди
Гаљо. После огорчене
борбе ми смо послед-
њим противнападом де-
финитивно одбили не-
пријатеља, задавши му
тешке губитке. Девети
пешачки пук (Краљи-
чин пук) и веронски

алпијски батаљони, пот-
помогнути нашом ар-
тиљеријом свих кали-
бара, истакли су се сво-
јим јунаштвом.

Код Канове, западно
од Ајзага, 16. јуришни
батаљон напао је једно
непријатељско одеље-
ње, и заробило га.

Од Бренте до доњег
тока реке Пјаве непри-
јатељу, чије наступање
је до сада задржано на-
шим заштитницама и
рђавим путевима, окупирао је територију
коју смо евакуисали, и
сада се налази у кон-
такту са нашим лини-
јама.

РУСКИ КОМИНИКЕ

Румунски фронт. — Ништа
важније. Сукоби патрола на
разни секторима и средња ак-
тивност артиљерије. У обла-
сти села Крангени и Макси-
нени, на Серету руске бате-
вије су растерале непријатељ-
ске групе, које су изашле из
ровова и покушале да се бра-
тиме.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПЕТРОГРАД. — Ли-
стови јављају да је же-
лезнички зајам од 750
милиона потпуно успео.

Велики упис подигао је
курс са пола процента.

БЕРН. — Граф Каро-
љи је стигао у Берн.

ЖЕНЕВА. — Бечки
„Цајт“ пише да би ос-
тавка Векерлеовог каби-
нета значила повра-
так на владу графа Тисе.

РИМ. — Многи војници
који се као рањеници нала-
зе на осуству, пријавили
су се добровољно, да се вра-
те у своје пукове за борбу
против непријатеља.

ЛОНДОН. — Дописник
„Тајме“ са румунског фрон-
та телеграфише, да су раз-
личне трупе на италијан-
ском фронту већином са
румунског фронта.

РИМ. — Укупан број ау-
стро немачких дивизија у-
тврђен је званично на 75,
не рачунајући турске и бу-
гарске дивизије о којима се
нема довољно података.

АМСТЕРДАМ. — Немачки
листови кажу да су мозаици
на келнској катедрали заме-
њени обичним стаклом из бо-
јазници од бомбардовања аеро-
плана.

ПАРИЗ. — При повратку
из Рима, Лојд Џорџ је у Па-
ризу посетио г. Веницелоса и
остао је у посети цео сат.

ЛОНДОН. — Званично ја-
вљају: за последње две неде-
ље заробили су 338 Европ-
љана и 322 аскера и запле-
нила последњих десет немач-
ких маринских топова у И-
сточној Африци.

РИМ. — Краљ Вик-
тор Емануеле је упу-
тио италијанском наро-
ду проглашавајући позива-
ње на конгрес. Кога је
послана до генерала
Сан-Симонија, генерал
Марко је отрео да је
погодан за то да се
погоди са њима.

СРПСКИ ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈ

31. октобра славија ва-
трена активност. Ноћас
смо ватром одбили непри-
јатељску патролу у реону
Кукуруза.

МАЛI ОГЛАСI

Фабрика „Нова Тирнава“
продава чисту конопицу од
једног кила на вишем, као и
чист конак и рум. Надави се
у улици „Виктор Иго“ бр. 3
— испод хотела „Телеграфа“.
2-10

Као старалац масе бив-
шег пуковника Чеде Поповића,
продавајем једнукобилу са хидре-
бетом и јакашим прибором,
својину Поповића. За услове
обратити се г. Радоју Обра-
динићу п.ш. потпуку „Микра“,
дено официра. Кобила се на-
лази у Текели. Старалац масе
Душан Димитријевић, секре-
тар суда — Крф.

Црногорски АКАДРОМ